

Gazdagabbak lettek gyermekeink egy játszótérrel

A '70-es évek végén magam is a II. Rákóczi Ferenc Általános Iskola udvarán töltöttem el az óráközi és a napközi szüneteket. Abban az időben az udvar jóval kisebb volt, de természetesen az iskolások száma is. A poros udvaron azért nagyon jól éreztük magunkat. Mára az iskola udvara nagyobb lett, a gyermekek száma pedig jóval meghaladja a háromszázat, és az óráközi szünetekben a feszültség levezetésére egyetlen, a fára durva madzaggal felkötött hinta szolgál(t). De ezt szerencsére csak múlt időben kell mondanom.

Az iskola udvarán újonnan megépült játszótér története az elmúlt év őszén kezdődött. A szülői munkaközösség két tagja szervezésbe kezdett. Több ajánlatkérés után sikerült megtudni, hogy mennyibe kerül egy olyan játszótér, melyen gyermekeink biztonságban, jól érezhetik magukat. Az Iskola Alapítvány bevonásával megkeresték településünk vállalkozóit és lakosait, hogy támogatásukkal segítsék a játszótér megépülését.

A gyűjtés eredménye természetesen nem fedezte a költségeket, bár a játszótér építő vállalkozóval folytatott tárgyalások során sikerült a költségekből lealkudniuk. Még így is

szükség volt az iskola költségvetésében megtakarított összegre, de az önkormányzati támogatásra is, amelyet a képviselő-testület e célra megszavazott és tartalékol.

Miután a lakosság adományai, az iskola és önkormányzatunk együttes pénzügyi fedezete csupán az anyagok árát biztosította, a szervezők önkéntes fizikai munkát, vagy egyéb segítséget felajánlókat kerestek a játszótér megépítéséhez, amely az iskola nyári szünetében nem volt egyszerű feladat.

Szerencsére a tárnoki vállalkozók és szülők nagy része szívesen vett részt a munkálatokban. A játszótér megvalósítása során így fizikai munka- vagy vállalkozói díj alig került kifizetésre!

A vállalkozók szállítással, betonhálójával, nagy mennyiségű termőfölddel, gépekkel, munkásokkal segítették a megvalósulást. A szülők (közülük többen több napot feláldozva) részt vettek a terület rendezésében, kitűzésében, a betonlap zsaluzásában, a betonozásban, a burkolat elhelyezésében, földhordásban, füvesítésben, a vízvezeték szerelésében, öntözésben és sok-sok egyéb munkában.

Községünk gyermekei nevében ezúton szeretnék köszönetet mondani azoknak a jóérzésű vállalkozóknak, szülőknek, iskolai dolgozóknak, az önkormányzatnak, valamint mindenkinek, akik szabadidejükben végzett munkával, vagy egyéb támogatással hozzájárultak Tárnok legszebb és legbiztonságosabb játszótérének megépüléséhez. A játszótér játéakai megfelelnek az Európai Unió szigorú előírásainak, és a burkolatok is szabványosak és biztonságosak.

Külön köszönet illeti a két főszervező munkáját, akik a nyári szünidő

nagy részét a játszótér megvalósítására szentelték, és ha kellett a fizikai munkától sem riadtak vissza.

A kezdeti szervezési gondok tanulságul szolgálnak arra, hogy a következő alkalommal sokkal jobban össze kell hangolni az önkormányzat anyagi segítségét, műszaki kapacitását, valamint a lakosság rendkívül értékes kezdeményezését, önkéntes vállalásait.

Ezúton mindenkit arra szeretnénk biztatni, hogy nyújtson segítséget közösségünkben a hasznos fejlesztésekhez, mert azok közös összefogás nélkül (vállalkozók, magánemberek, önkormányzat), csak nagyon lassan, vagy egyáltalán nem valósulhatnak meg. Egyben kérjük az önkormányzatot, készüljön fel a közös összefogások kezelésére és támogatására, mert így a közeljövőben több közösségi kezdeményezés érhet célba. E játszótér megépítése nagyszerű példája annak, hogy a közösségi összefogás állami segítség nélkül is képes megoldani komoly feladatokat.

(A játszótér építését támogatók és a munkákban résztvevők névsorát, az iskolában kiállított emléktáblán, míg fényképeket a kiállított tablón lehet megtekinteni.)

Szabó Tamás

